

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. VValburgæ virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

VITA S. VVALBURGAE VIRGINIS.
 ex ea que est apud Surium, optima fide. Claruit cir-
 ca annum Domini 750.

Vo tempore Anglorum gens Gregorij Pon- i. Maij.

tificis Maximi studio & opera ad Christi fi-
 dem traducta fuit, multi eorum virtutis a-

more ducti in Franciæ regnum peruenerunt. In qui-
 bus VVilliboldus & VVinniboldus cum sorore sua VVinnibol-
 do & hominibus charissima VValburga, cum in- dus & VVil-
 regiones venissent, VVilliboldus à S. Bonifacio liboldus fra-
 tress S. VVal-
 Moguntinæ Sedis Antistite Eystetenfis Epi- burgæ.

scopus ordinatus est. VVinniboldus autem totus

Christi amore inflammatus locum, quem Heyden-

heim vocant, sibi incolendum sumpsit: vbi mona-

sticæ vitæ professionem ad supremum vitæ diem

firmè admodum profecutus est, multosque suis

exemplis ad benè viuendi studium perduxit.

VVinniboldo autem è viuis sublato, sceminci se-

ditus decus & ornamentum VValburga, omnibus se-

ntis præbuit exemplum. Erat enim virginum

monasterij Heydenheimensis Præfecta sodalitia & VValburga

gentis familiæ egregia, quæ tota mente cælo intenta Præfecta mo-

natario.

quæ quicquid petijisset, à Deo impetrabat. Ac-

quæ aliquandò vt reuertenti hora vespertina ab ec-

clia Gunmeradus custos, lumen præbere nollet.

quæ nihil mota iniuria cum se cæteris virginibus

in communi quietis loco recepisset, ecce tanta illic

lucis lumine claritas effulsit vt omnes stupore

quæ modo oppressæ ad VValburgam accurrerent,

quæ lumen exultantibus animis ei indi-

cauerunt. Illa autem subortis lachrymis, manus ocu-

lorum ad cælum tollens: Tibi, inquit, gratias ago

quæ in nomine Iesu Christs maximas, quòd me, ad exci-

tas ancillarum tuarum mentes, hac luce indi-

gnam

Lumen cæli-
 tus cubiculo
 immisum.

gnam consolari volueris.

Cum ex receti fratris sui VVihiboldi morti modico correpta dolore, ad animum a merore liberandum, monasterio egressa esset, venit ad adolentis cuiusdam opulenti, qui rãquam peregrinam & ignotam eam respiciens a canibus suis discitendam meruebat. Illa verò nihil canum facit terribita VValburgam se esse declarauit, ac domumina subiens perijt noctis quietem in eo cubili exigere; in quo filia eius, mortis circumuenturibus grauissimè decumbebat. Tùm illis præ dolore eiulantibus in cubiculum virgo VValburga ingressa est, nocteque illa pro salute puellæ Deum deprecans, altera luce eam parentibus exhibuit: qui sanè pro tanto miraculo immenso Deo gratias agentes, munera virgini obtulere, quæ illa recipere noluit, sed vni Christo cere desiderans, ad suum regressa monasterium arctiori se vitæ tradidit, quanto cumulum in se Dei gratiam sensit. Tandem multis orationibus, victrix ex hac vita decessit, sepulta magnificentissimè in monasterio suo.

Porrò Otgarus qui Eystetensem Sedem de VVilliboldo tunc administrabat, visione mirabilis admonitus ad Eystetense monasterium allatus tulit. Anno autè salutis 893 Arnulpho regnante macula tractante apertum est sepulcrum virgini quod per Otgarum Antistitem repositum fuerat, verò contigit tunc miraculum hand vulgari ratione dignum & euidentissimis multorum testimonijs comprobatum. Erat puella quædam Ederada nomine, quæ herò suo Ederanno & comitibus sedulo famulabatur. Hæc subito morbo correpta intolerabili dolorum cruciatibus

Puellam a morte liberat.

berit. Cumque ab immensa doloris vi non nihil re-
 spirare cepisset, tanta eam ingluuies inuasit, ut nul-
 la posset ciborum copia fames eius expleri. Neque
 iterum pedibus insistere valebat, prorsus ut suis
 parentibus perpetuam lugendi materiam præ-
 beret. Tandem cum indies maior famis rabies eam
 infestaret vltima desperatione adaçta, ad ædem S.
 VValburgæ delata est, vbi triduanas multa instan-
 tes preces offerens non sine magno parentum gau-
 dia pedum beneficium recepit. Quo audito herus
 altera ocyus eò aduocantes perpetuæ eam VVal-
 burgæ seruituti addicunt: Abbatissæ munere tum
 illic fugebatur Hubila, quæ eam admittere nolés,
 paucis post diebus sanam eam dominis suis remisit.
 Sed domum reuerfa confestim extinctus iam ante
 morbus redijt, tantaque infestatione eam concuf-
 sit, ut rursus monasterium petere cogereetur. Et ec-
 ce operata sanitas iterum restituta est, sed inexhau-
 sta edendi libido mansit. Itaque multo ea causa af-
 flicta pudore, eius monasterij procuratrici Thiel-
 burgæ morbum suum aperuit, quæ vicem eius do-
 na, fragmen benedicti panis à sacerdote quodam,
 Mandus dicebatur, obtinuit. Quo gustato ita
 illam illa ingluuies euauit, ut dimidio ferè an-
 non nisi parum admodum casei edere & læ-
 uis bibere potuerit. Deindè vsque ad eò omnis ap-
 petendi vis in ea extincta est, ut si quid alimenti
 habere vellet, mòx rursus euomeret. Stupebant
 hæc, & meritò fraudem aliquam subesse suspi-
 cabantur, prorsus ut vel inuitam communi homi-
 num more vesci cogereetur. Tum illa nè alios o-
 cios præ se contemnere videretur, aliquid viliò-
 rum sumpserat. Sed mox per nares & oculos
 hæc vi reiecit, ut oculorum lumine priuata sit.

Hæc

Ad sepul-
 chrum eius
 morbida sa-
 natur.

Nota rem
 miram.

Ea re ad Episcopum delata, ipse vnâ cum rebus
 verusitissimi dæmonis fraude eam delusam esse,
 clam ei soli manenti qualicumque arte aliquo
 menti subministrari dixit. Vnde suis in conditionibus
 adhibitis, eam cuidam presbytero valde religio-
 custodiendam tradidit, præcepitque vt diligenti-
 mē exploraret, num fraude aliqua alijs illud
 Sed re ipsa compertum est nullam fraudem
 vtpotē quæ toto triennio cibi omnis potusque
 pers iustum cum reliquis operis pensum perfici-
 bat. Quoties autem cælesti pane se reficiebat,
 statim somno indulisset, vomitu confictabat.
 Hæc autem ideo hic adscribere volui, vt non
 temus facillimum esse diuinæ Majestati, que
 genij nostri captum excedit.

**Fragrant o-
dore opti-
mo VValbur-
gæ reliquiæ.**

Post hæc Erenboldus Eystetensis Episcopus
 gnō VValburgæ desiderio tactus sacras eius reli-
 quas effodi iussit; quæ nō modo integra, sed tenuis-
 dam humore asperse videbantur; ex quo incre-
 ditis odoris suauitas fragrabat. Sublata autem
 rum reliquiarum portiucula quadam, quæ ad
 hēymēse monasterium deferrebat, puer episcopi
 eius in via sanitatem consecutus est. Et alius
 ipso ortu contractus, in somnis à VValburgæ
 plūm adire iussus, statim membris omnibus
 lidatus est, vt tota reliqua vita robustus & in-
 mis in eadem ecclesia Deo seruerit.

Accidit sanè nuper res stupēda, & quæ, nisi
 torum testimonijs falciretur, apud paucos
 inueniat. Cū plurimi ad S. VValburgæ
 confluerent, quidam inter alios habitu peregrino
 vōta præcesque incubuit; tanta eum animi
 onē ac perseverantia vt cuncti in eius admiranda
 raperentur. Is verò rem sanè admirandam, &

gloriam virginis haud parum facit, enarrabat.
 no naque superiori quo dira fames multis mor-
 tus necem adferebat, cum duo extrema inopia
 vitandae eius causa, peregre profecti essent
 se comitem eis adiungere voluit. Illis autem
 rogantibus quo iter intenderet, respondit se re-
 ergo ad S. VValburgam proficisci. Tum illi:
 inquit, ut concepta pietatis vota eidem vir-
 gini persoluamus, eo gressus dirigimus. Itaque ut iu-
 & minori cum periculo institutum iter per-
 eunt eiuſdem itineris socium admiserunt. Interea
 fame & confecta ieiunijs membra reficeret
 considerunt: expletoque cibo & portione ven-
 tibus se sopori tradiderunt. Tum duo illi, cum
 altissimo sopore oppressum cernerent, ex
 surrexerunt hominemque innoxium crude-
 re iugularunt. Sed cum anxios eos haberet, quid
 caduere facerent, tandem alter eo in humeros
 inoblato, in locum aliquem auium illud proj-
 egerat. Ecce autem dum suis ex humeris il-
 latione conatur, sensit protinus circumplica-
 tam tenaciter sibi adherere, ut nulla id
 se auellere posset. Quid faciat tunc miser ho-
 cum suum facinus celare non posset. Fit ei
 illic miser vagari quidam amicus obuius, qui
 caduere eum admiratione vnde id esset
 abatur. Ille autem tanquam amico fides rem
 se habebat, narrabat, orans ut suae calami-
 tati misereretur vellet. Non cunstat ille, districtoque
 sua cadaueris hominem arctius comple-
 etiam articulatim dissecare nititur, ut a tan-
 cominia amicum liberet. Ibi tum nouum licuit,
 stupendum videre miraculum. Nam simu-
 manu sua cadaueris lacertos attingit, eos praecidit

Stupendum
 sane mira-
 culum.

cc cidere

Nota rem ad
notandam.

cidere volēs, etiam ipse cadaueri atque homicidaciſſimè adiunctus eſt, ita vt ſe ab illis abſtrahere non poſſet. Mox igitur pœnitentia ductus & de ob admiſſa peccata deformatus precibus ſeminum conuertit, vt vel S. VValburgæ virginis terceſſione ſui miſereretur. Cumque in ſuo VValburgæ patrociniū imploraret, illo horribili nexu abſolutus eſt, ita vt liberam, quò velle eundi facultatem haberet. Nec ramen deſiderium miſerum illum, ſed ad Rheni uſque litus emittabatur. Quò vt ventum eſt, alter ille deſiderio & dedecore grauatus ſimul cum cadauere in litum ſe præcipitem dedit. At verò Rhenanum homicidam non ſuſtinens, quam perniciſſimum ſceleſtum cum cadauere in litum emittit. Qua re non mediocriter terreſactus alter, quidem ereptione gratulans, ob illius veritatem illachrymans ab eo receſſit, & ad S. VValburgæ monaſterium celeri curſu adueniens, quod factum eſſet omnibus enarrauit. Porrò inſolentem homicidam, ſæpè quidem ſacra VValburgæ petere tentauit, ſed nunquam eius eccleſiæ attingere potuit, vt vel inde omnes perſpicere intelligere, quàm immani ſe ſcelere obditum qui tam procul à S. VValburgæ eccleſia eſſet. Viderunt hanc multi foeda exanimis corporiſtum ſarcina, vt ambigi non poſſit verum eſſe multorum teſtimonio confirmatum eſt.

Ea quæ hæcenus commemorauimus de homicidæ diuinitus perpetrata poſt eleuationem corporis beatæ VValburgæ virginis, multa ſane deſideratione & preconio digna ſunt: at verò diuinitus illius voto Francorum regno, quæ eius reliquie ſtrantur, in dies plura celebrioraque ſunt.

